

Sinkó István

Kontrollált robbanás

Siflis András kiállítása az Erlin Galériában

➤ Erlin Klub Galéria

➤ 2013. április 17 – május 7.

„Ahogy a dolgok történnek, hamarosan titkolni kell a lélek minden, kicsit is negatív megmozdulását...nem marad más csak az undor és szörnyülködés.”

(J. Baudrillard: *A Rossz transzparenciája*, Balassi Kiadó 1997)

SIFLIS ANDRÁS életműve folyamatos szabadságharc a szín, a vonal és a felület megmunkálásával, valamiféle esztétikai és szellemi szabadságtudat érdekében. Rajzai és festményei kollázsszerű létesítmények, burkok, melyek át- meg áthatnak, és kultúráközi találkozásokat involválnak. Hol archaikus motívumok szabdalják az avantgárd formákat, hol a szövegtöredékek és a szavak dadaista halmazai uralnak lírai felületeket. Mindezt folyamatosan és évtizedek óta át- meg átszövi a szabad rajz hol lágyabb, hol agresszívebb vonalhalmaz tömege, mely fel- erősít, esetleg megsemmisít motívumokat.

SIFLIS ANDRÁS

Mártírok ideje, 2012/2013, vegyes technika, 50×70 cm

Mindenesetre Siflis meg nem alkuvó módon keresi a felület feletti uralmat; műveiben a folyamatos birtokbavétel küzdelmeit láthatjuk. Mint Faludy Judit jellemzi a művész alkotómódszerét a 2008-as Raiffeisen Galériában megrendezett kiállításán: „A végtelen teret nemcsak a párás, kiüresedett levegő, hanem a gesztusok szintjén oly fontos keret, illetve a kereten is túlcsonduló előadásmód jellemzi.”¹ Kemény és lágy, érzéki és brutális egyaránt része a Siflis által használt felületkezelési módnak. A papír szakad, a rátett réteg leválik, a ceruza- és tollvonások karcként, sebként, varratként jelennek meg. Munkásságában ott rejtezik Julian Schnabel tudatos és fegyelmezett engedetlensége a kép-építési szabályok meghaladásában, akárcsak Cy Twombly laza firkái, melyek a faktúrát és a szint harmóniába emelik, vagy Kirkeby drámai barnái, melyek tájképpé alakítják az amorf folt-halmazokat.

Siflis kísérletező alkatú művész, aki a diszharmóniát különböző anyagok egymás mellé rendelésével végül harmonikus kompozíciókká transzformálja. A firkált vonalak mellett nyomatok, kollázsok, teafojtók adják a kép matériáját. Az Erlin Galériabeli *Mártírok ideje* című kiállításán két azonos című sorozatot mutatott be. Az egyik a lírai hangvételő, ovális formátumba rendezett ablak- vagy könnycepszerű sorozat. A másik fekvő és álló formátumú, 50×70-es lapokból álló sorozat, mely a siflisi „barbár” expresszionizmus jegyeivel jelzi a téma, a mártíromság ambivalenciáját.

A két sorozatot egy anyag, egy motívum köti össze: a Siflis által gyakran használt – a stamp art jegyeit mutató – szecessziós bélyegző kék tintával nyomott ábrája. A holland szecessziós női figura szimbólumként kevésbé artikulálható, a nyomatokon hol műzsaként, hol szabadság nemtőként tűnik elő. A kék tinta a felület sokszoros átdolgozása (mosás, visszafestés) által fura színváltásokon megy keresztül, ez az ovális sorozatot fluid hangulatúvá, a másik képsort pedig enyészettel teli folttá módosítja.

Intim detonáció éri a nézőt, olyan feszültségpontok jelentkeznek mindkét sorozatnál, melyek a cím szakrális jellegét egy másik, horrorisztikusabb valóság felé is megnyitják. Siflis – mint másik méltatója Szombathy Bálint jellemzi – „nem ismeri a kész, véges helyzeteket, még ha természeténél fogva a képi rögzítettségben teljesebb is ki.”³ Így történhet meg, hogy a nyomat pecsét-szerepe nem egy grafikai lap elemévé, hanem egy képépítő fragmentummá válik, ezzel továbbblóditva a nézőt az értelmezési tartományok sorozatán. Az ismétlődés nem ritmus, nem

¹ Siflis András kiállítás katalógusa, Raiffeisen Galéria, Budapest, 2008

² Siflis András és feleségének kétféle értelmezése az ovális formátumról – személyes közlés

³ *Siflis András*, 2008, Timp Kiadó

SIFLIS ANDRÁS
 Mártírok ideje,
 2012/2013, vegyes
 technika, 70×100 cm

SIFLIS ANDRÁS
 Mártírok ideje,
 2012/2013, vegyes
 technika, 70×100 cm

SIFLIS ANDRÁS
Mártírok ideje, 2012/2013, vegyes technika, 50x70 cm

i n s i d e e x p r e s s

Fiatal
Képzőművészek
Stúdiója
Egyesület
studio.c3.hu

_008

SZILÁDI MÓNIKA
Cím nélkül (Hölgyek), 2012
archív inktjet nyomtat
50x94,3 cm

monotónia, hanem a dallam kovásza, mely révén a Siflis öntörvényű képi világában rejtező harmóniát véljük felfedezni. Barbár világba, a szörnyűség bugyraiba épp úgy bepillantunk, mint a fenséges kékségek fluid esztétikumába. Ezotéria és mágia egyként kap helyet, ahogy a káromkodás és a pásztorének is. Siflis nem kíméli nézőit, mint ahogy magát sem, s végletes közlési kényszerei során elementáris formai és dekompozíciós fogásokat alkalmaz. Mindezt azonban – s talán ez a tragikus hiányérzet is – még befogadható formában. A grafikai lapok áttekintése nyomán hiányérzet támad, miért nem nagyobb, miért nem hatalmas felületek interpretálják ezt a fajta képes beszédet? Siflis maga is érzi a beszorítottság ilyesfajta állapotát, ezért tervei közt szerepel egy németországi fényrajz fesztiválon való részvétel, melyen meganimált munkáit mutatná be. Valószínűleg ez és más, a képméretet megnövelő technikák a Siflis András munkáiban benne rejlő monumentalitást szerencsésen segítenék kibontani. Addig azonban „a képtér... behatárolhatatlan, nem zárulnak le, csak abbamaradnak az ecsetvonások” (Uhl Gabriella).⁴

